

11153 - Исрофкорӣ дар хӯрдану нӯшидан дар моҳи Рамазон

савол

Назари шумо оиди касоне, ки дар моҳи Рамазон намудҳои хӯроку шириниҳоро зиёд истифода мебаранд, чӣ гуна аст?

Чавоби муфассал

Ҳамду сано барои Аллоҳ.

Исрофкорӣ дар ҳама чиз мазмуму мамнӯъ аст, баҳусус дар хӯроку нӯшокӣ.

Аллоҳ таъоло фармудааст:

وَكُلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ . (سورة الأعراف: ٣١).

«Ва бихӯред ва бинӯшед, vale исроф накунед, бегумон Аллоҳ исрофкоронро дӯст намедорад». (Сураи Аъроф: 31).

Паёмбар (дуруду паёми Аллоҳ бар ў бод) фармудааст: «**Фарзанди Одам ҳеч зарфоро пур накардааст, бадтар аз шиками худ. Барои фарзанди Одам чанд луқма, ки қомати ўро устувор нигаҳ дорад коғист. Агар дигар чорае надошта бошад (ва нафсаш ғалаба кунад), пас бояд сяеки меъдаашро барои хӯрок ва сяекеро барои нӯшидан ва сяеки дигареро барои нафас кашидан қарор бидиҳад**». Тирмизӣ (2380) ва Ибни Моча (3349) ин ҳадисро ривоят кардаанд. Албонӣ ин ҳадисро дар "Саҳиҳу-т-тиրмизӣ" (1939) саҳех донистааст.

Исрофкорӣ дар хӯроку нӯшокӣ мафсадаҳои зиёд дорад:

- Инсон ҳар қадар аз хушиҳои дунё баҳраманд шавад, насиби ў дар охират камтар мешавад.

Ҳоким аз Абуҷуҳайфа (Аллоҳ аз ў хушнуд бод) ривоят кардааст, ки мегӯяд: Паёмбар (дуруду паёми Аллоҳ бар ў бод) фармудааст: «**Сертарини мардум дар дунё**

гуруснатарини онон дар охиратанд».

Ибни Абу-д-дунё ин ҳадисро ривоят намуда, афзудааст: «Абуҷуҳайфа то фироқи дунё бо шикамсерӣ хӯрок нахӯрд».

Алbonй ин ҳадисро дар китоби "Ассилсалату-с-саҳиҳа" (342) саҳех донистааст.

Умар (Аллоҳ аз ў хушнуд бод) гуфт: Қасам ба Аллоҳ, ман агар бихоҳам, дар байн шумо нармтарин либосро мепӯшам, беҳтарин таомро меҳӯрам ва хуштарин ҳаётено ба сар мебарам, vale ман шунидаам, ки Аллоҳ таъоло қавмеро ба сабаби баъзе корашон сарзаниш карда, фармудааст:

أَذْهَبْنَا طَيِّبَاتُكُمْ فِي حَيَاةِ الدُّنْيَا وَاسْتَمْتَعْثُمْ بِهَا فَالْيَوْمَ تُحْرَقُونَ عَذَابُ الْهُوَنِ بِمَا كُنْתُمْ تَسْتَكْبِرُونَ فِي الْأَرْضِ}.
}بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِمَا كُنْتُمْ تَفْسُقُونَ

(سورة الأحقاف: ٢٠).

«Неъматҳои покизаи худро дар зиндагии дунё аз байн бурдед ва аз онҳо баҳраманд шудед, пас, имрӯз ба хотири бартариҷӯи ноҳақ ва инҳирофе, ки дар замин дошted, бо азобе дарднок мучозот мешавед». (Сураи Аҳқоф: 20).

"Ҳиляту-л-авлиё" (1/49).

● Ин чиз инсонро аз ибодатҳои зиёде машғул месозад, аз қабили қироати Қуръон, ки бояд мусулмон дар ин моҳи муборак ба ин чиз машғул шавад, ҳамон тавре ки ин одати гузаштагон буд.

Занонро мебинӣ, ки қисми зиёди рӯзро дар омода кардани хӯрок ва қисми зиёди шабро дар омода кардани шириниҳову нӯшокиҳо мегузаронанд.

● Агар инсон зиёд бихӯрад, танбал мешавад ва бисёр меҳобад, бинобар ин, вақти зиёди худро зоеъ мекунад.

Суфёни Саврӣ (раҳмати Аллоҳ бар ў бод) фармудааст: Агар бихоҳӣ, ки тансиҳату камхоб шавӣ, кам бихӯр.

- Зиёд хўрдан қалбро ғофил месозад.

Ба Имом Аҳмад (раҳмати Аллоҳ бар ў бод) гуфта шуд: Оё инсон дар ҳангоми серй дар қалби худ нармиро мейбад? Гуфт: Фикр намекунам. Яъне: Ман чунин фикр намекунам.

Аллоҳ донотар аст.